

ПИНЗАР А. І.,
керуючий партнер АО «АГАРД»

УДК 343.985.7:343.53:343.346
DOI <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2024.5.127>

ВЗАЄМОДІЯ СЛІДЧОГО З ОПЕРАТИВНИМИ ТА ІНШИМИ СУБ'ЄКТАМИ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ У СФЕРІ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

У статті наголошено, що слідчий виконує центральну координаційну роль у структурі взаємодії, забезпечуючи обмін інформацією, ініціюючи спільні дії з іншими суб'єктами, приймаючи тактичні рішення на основі даних аудиту, аналітики, оперативно-розшукових матеріалів і висновків експертів.

Обґрунтовано та розвинуто положення про те, що ефективна протидія кримінальним правопорушенням у сфері публічних закупівель потребує функціонування системної міжінституційної взаємодії слідчих (детективів) із трьома основними категоріями суб'єктів: правоохоронними структурами, до компетенції яких належить виявлення, документування, розслідування та запобігання кримінальним правопорушенням (Національна поліція, Бюро економічної безпеки України, Національне антикорупційне бюро України, Державне бюро розслідувань, Служба безпеки України, прокуратура); контрольно-наглядовими органами, які здійснюють зовнішній і внутрішній фінансовий контроль та аудит за використанням бюджетних коштів (Рахункова палата, Державна аудиторська служба України, Антимонопольний комітет України, Державна казначейська служба України, тендерні комітети, уповноважені особи з публічних закупівель, підрозділи внутрішнього аудиту); громадськими суб'єктами контролю, які реалізують суспільно важливу функцію публічного моніторингу та виявлення правопорушень у сфері публічних фінансів (антикорупційні громадські організації, журналісти-розслідувачі, незалежні аналітичні платформи, такі як Transparency International Ukraine, DOZORRO тощо).

Встановлено, що успішне розслідування правопорушень у сфері публічних закупівель залежить від своєчасного отримання слідчим значущої інформації, організації спільних процесуальних і аналітичних заходів, залучення фахівців для експертного супроводу, визначення координаційного механізму між суб'єктами взаємодії, а також здійснення планування подальших процесуальних кроків. До основних проблем, які перешкоджають ефективній взаємодії віднесено: розмежованість компетенцій між численними суб'єктами без чіткого механізму координації; обмежений доступ слідчих до оперативної інформації під час оперативної розробки й документування протиправних дій; недостатня формалізація процедур обміну інформацією між органами контролю та досудового розслідування; несистемне використання результатів аналітики Prozorro, ВІ-модуля та відкритих даних при прийнятті рішень у кримінальному провадженні.

Ключові слова: публічні закупівлі, бюджетна сфера, кримінальне правопорушення, кримінальне провадження, розслідування, взаємодія, правоохоронні органи, контрольно-ревізійні органи, громадськість.

Pynzar A. I. Interaction of the investigator with operational and other subjects during the investigation of criminal offenses in the field of public procurement

The article emphasizes that the investigator performs a central coordinating role in the structure of interaction, ensuring the exchange of information, initiating joint

actions with other subjects, making tactical decisions based on audit data, analytics, operational and investigative materials and expert opinions.

The provision is substantiated and developed that effective counteraction to criminal offenses in the field of public procurement requires the functioning of systematic inter-institutional interaction of investigators (detectives) with three main categories of subjects: law enforcement agencies, whose competence includes the detection, documentation, investigation and prevention of criminal offenses (National Police, Bureau of Economic Security of Ukraine, National Anti-Corruption Bureau of Ukraine, State Bureau of Investigation, Security Service of Ukraine, Prosecutor's Office); control and supervisory bodies that carry out external and internal financial control and audit of the use of budget funds (Accounting Chamber, State Audit Service of Ukraine, Antimonopoly Committee of Ukraine, State Treasury Service of Ukraine, tender committees, authorized persons for public procurement, internal audit units); public control entities that implement the socially important function of public monitoring and detection of violations in the field of public finances (anti-corruption public organizations, investigative journalists, independent analytical platforms, such as Transparency International Ukraine, DOZORRO, etc.). It has been established that a successful investigation of violations in the field of public procurement depends on the timely receipt by investigators of significant information, the organization of joint procedural and analytical measures, the involvement of specialists for expert support, the definition of a coordination mechanism between the subjects of interaction, as well as the planning of further procedural steps. The main problems that hinder effective interaction include: the division of competences between numerous entities without a clear coordination mechanism; limited access of investigators to operational information during the operational development and documentation of illegal actions; insufficient formalization of information exchange procedures between control and pre-trial investigation bodies; unsystematic use of the results of Prozorro analytics, BI module and open data when making decisions in criminal proceedings.

Key words: *public procurement, budget sphere, criminal offense, criminal proceedings, investigation, interaction, law enforcement agencies, control and audit bodies, public.*

Постановка проблеми. У сучасних умовах розвитку економіки та цифровізації публічного управління сфера публічних закупівель набуває особливої значущості як з погляду забезпечення ефективного використання бюджетних коштів, так і з огляду на високий рівень криміналізації відповідних процесів. Незважаючи на запровадження електронної системи закупівель Prozorro, удосконалення законодавчого регулювання та посилення громадського контролю, кримінальні правопорушення у цій сфері залишаються поширеним явищем, що завдає значної шкоди інтересам держави та суспільства.

Ефективне розслідування таких злочинів потребує не лише глибокого знання механізмів їх вчинення, але й злагодженої взаємодії між різними суб'єктами кримінального провадження. Особливо важливою є взаємодія слідчого з оперативними підрозділами, аналітичними структурами, експертами, представниками органів фінансового контролю (зокрема Державна аудиторська служба України (ДАСУ), Антимонопольний комітет України, Державна казначейська служба України (ДКСУ)), антикорупційними органами (Бюро економічної безпеки (БЕБ) України, Національне антикорупційне бюро України (НАБУ)), а в окремих випадках – із громадськими організаціями та інформаторами. Саме узгодженість дій і своєчасний обмін інформацією забезпечують комплексний підхід до виявлення злочинної діяльності, збору доказів і викриття осіб, які причетні до корупційних схем у сфері закупівель.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Проблематика ефективної взаємодії слідчого з оперативними підрозділами, аналітичними

структурами, контролюючими органами та антикорупційними інституціями є однією з ключових у розслідуванні правопорушень у сфері публічних закупівель, яка потребує комплексного теоретико-практичного осмислення. Системний аналіз взаємодії слідчого з іншими суб'єктами розкрито у працях С. Є. Абламського, О. О. Юхна та Ю. В. Лук'яненка. У свою чергу, М. М. Михеєнк, С. С. Трач та В. Ю. Шепітько визначають поняття взаємодії в кримінальному провадженні як узгоджену діяльність суб'єктів з досягнення процесуальних цілей. Проаналізовані публікації формують теоретичне підґрунтя для розуміння сутності та організації взаємодії в досудовому розслідуванні. Однак, в умовах сьогодення вельми актуальним є питання взаємодії у кримінальних провадженнях щодо кримінальних правопорушень у сфері публічних закупівель..

Виклад основного матеріалу. Належна організація взаємодії слідчих (детективів) із оперативними підрозділами, а за необхідності – й з іншими уповноваженими суб'єктами (органами державного фінансового контролю, експертними установами, громадськими структурами) має вирішальне значення для виявлення й розслідування кримінальних правопорушень у сфері публічних закупівель, особливо на етапах встановлення ознак підготовки, планування чи фактичного вчинення делікту.

У науковій літературі наводяться різні підходи до трактування поняття взаємодії. Так, М. М. Михеєнко розглядає її як форму зв'язку елементів єдиної системи, за якої кожен суб'єкт, доповнюючи дії іншого, забезпечує ефективність функціонування системи загалом [1]. О. О. Юхно акцентує на тому, що взаємодія передбачає вплив дій однієї сторони на зміст і спрямованість дій іншої [2, с. 15]. За С. В. Тищенком, взаємодія в межах кримінального провадження – це реалізація повноважень учасниками провадження стосовно один одного з метою досягнення спільної цілі [3, с. 105]. В. Ю. Шепітько підкреслює необхідність участі в такій взаємодії всіх правоохоронних та контрольних органів із залученням притаманних їм джерел інформації, сил і засобів [4].

Попри відсутність у Кримінальному процесуальному кодексі (КПК) України нормативного визначення поняття «взаємодія», аналіз чинного законодавства та наукових джерел дозволяє сформулювати її як узгоджену відповідно до мети, місця та часу діяльність слідчих (детективів) і представників інших органів правопорядку, спрямовану на ефективне розслідування кримінальних правопорушень шляхом здійснення слідчих (розшукових) дій (СРД), негласних СРД, та інших процесуальних дій, а також організаційних заходів. Взаємодія має забезпечувати виконання завдань кримінального провадження (ст. 2 КПК України) шляхом ефективного використання повноважень і ресурсів, наявних у кожного з учасників процесу [5].

Ефективне розслідування кримінальних правопорушень у сфері публічних закупівель передбачає не лише професіоналізм і тактичну підготовку слідчого, а й належно організовану систему взаємодії з іншими суб'єктами, які беруть участь у виявленні та розслідуванні таких правопорушень. Під час воєнного стану, особливого значення набуває багаторівнева та міжвідомча співпраця, яка охоплює:

І) правоохоронні органи. Слідчі (детективи), у процесі розслідування кримінальних правопорушень у сфері публічних закупівель, діють у межах функціонально взаємопов'язаної, але організаційно складної системи суб'єктів, об'єднаної спільною метою – виявлення, фіксація, документування і доведення фактів неправомірного використання бюджетних коштів [6]. Ця система включає окремі групи органів і структур (правоохоронних, контрольно-наглядових, громадських тощо), які, незважаючи на свою відомчу автономію, утворюють цілісну модель міжінституційної взаємодії, необхідної для ефективного функціонування механізму запобігання правопорушенням у сфері закупівель.

Процесуальні форми взаємодії у таких провадженнях здебільшого реалізуються через: створення спільної слідчо-оперативної групи (СОГ); виконання доручень слідчого оперативними підрозділами (наприклад, БЕБ, СБУ, НАБУ) щодо здійснення СРД та НСРД; направлення матеріалів за результатами ОРД до органу досудового розслідування; здійснення координаційних дій з прокурором або спеціалізованими антикорупційними органами.

Організаційні (непроцесуальні) форми взаємодії охоплюють: обмін інформацією про учасників закупівель, бенефіціарів, сумнівні компанії, фінансові потоки; одностороннє інформування про наявність порушень, виявлених під час контролю (ДАСУ, ДКСУ); спільний аналіз тендерної документації, планування тактичних дій з тимчасового доступу до документів, допиту службових осіб; консультації з питань бюджетного та господарського законодавства; ознайомлення слідчого з оперативними матеріалами до моменту внесення відомостей до ЄРДР; застосування методів фінансової аналітики та експертних інструментів для простеження руху бюджетних коштів; спільні наради з аналізу стану розслідування та визначення подальшої тактики дій.

Серед правоохоронних органів України, уповноважених на здійснення досудового розслідування кримінальних правопорушень у сфері публічних закупівель, варто виокремити Національну поліцію, НАБУ, БЕБ, Державне бюро розслідувань (ДБР) та інші органи, діяльність яких регламентується положеннями КПК України та спеціальними нормативно-правовими актами.

Специфічні аспекти участі органів поліції у сфері протидії порушенням бюджетного законодавства викладено у Положенні про Департамент стратегічних розслідувань Національної поліції України, затверджене наказом від 23 жовтня 2019 р. № 1077. У документі передбачено, що керівництво Департаменту забезпечує взаємодію з іншими підрозділами поліції, органами державної влади, установами, міжнародними структурами, зокрема в частині обміну інформацією про ознаки корупційних діянь та організованої злочинної діяльності у сфері розпорядження публічними коштами [7].

У науковій літературі побутує точка зору, що повний доступ слідчого до матеріалів оперативно-розшукової діяльності може вплинути на об'єктивність рішення про внесення відомостей до ЄРДР [8, с. 105]. Однак, згідно з положеннями Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» [9], передбачено можливість надання слідчому відомостей, здобутих у результаті негласних методів, без розкриття джерел, що забезпечує баланс між захистом оперативних інтересів та належним рівнем доказовості.

Крім того, поліція виступає як суб'єкт супроводу органів державного фінансового контролю, зокрема під час ревізій або перевірок. У разі вчинення перешкод (наприклад, недопуску працівників ДАСУ до об'єкта перевірки, ненадання необхідної документації тощо), органи Національної поліції, за зверненням уповноважених осіб контролюючого органу, зобов'язані вжити заходів для припинення протиправних дій.

НАБУ та Державне бюро розслідувань (ДБР) посідають центральне місце серед спеціалізованих суб'єктів протидії кримінальним правопорушенням у сфері публічних закупівель, що мають корупційний чи службовий характер.

Так, відповідно до ч. 5 ст. 216 КПК України, НАБУ уповноважене здійснювати досудове розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до його виключної підслідності, зокрема за ознаками складів злочинів, передбачених ст. 191, 364, 368 КК України (привласнення, зловживання владою, одержання неправомірної вигоди) [5]. У компетенцію НАБУ входить розслідування найрезонансніших злочинів у сфері публічних закупівель, особливо тих, які вчиняються високопосадовцями або за участю організованих груп.

ДБР здійснює досудове розслідування кримінальних правопорушень, учинених особами, які займають особливо відповідальне становище, у тому числі у сфері використання бюджетних коштів. Підслідність ДБР охоплює дії топпосадовців органів державної влади, обласних військових адміністрацій, державних підприємств стратегічного значення тощо. Так, у 2023 році слідчі ДБР спільно з НАБУ та САП викрили схему закупівлі генераторів за подвійною ціною посадовцями однієї з військових адміністрацій. Проведення було відкрито за ознаками злочину, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України [10].

Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України» [11] та Закон України «Про Державне бюро розслідувань» [12] визначають не лише їхні повноваження у сфері досудового розслідування, а й підкреслюють обов'язковість міжвідомчої взаємодії. На відміну від загальних положень, які містяться у Законі України «Про Національну поліцію»,

у згаданих законах детально врегульовано форми, напрями й механізми співпраці з іншими правоохоронними органами, органами державного фінансового контролю, Рахунковою палатою, ДАСУ, ДКСУ, а також із міжнародними інституціями.

БЕБ демонструє високий рівень інтеграції та скоординованості у системі міжвідомчої взаємодії під час виявлення та розслідування кримінальних правопорушень у сфері публічних закупівель. Відповідно до Наказу БЕБ «Про затвердження Порядку взаємодії інформаційно-аналітичних підрозділів із підрозділами детективів» (2023 р.), окреслено комплексну модель обміну інформацією між структурними одиницями Бюро. Зокрема, передбачено: проведення координаційно-консультативних нарад; обмін аналітичними продуктами, створеними на основі аналізу матеріалів перевірок, актів ревізій та даних Державної служби фінансового моніторингу України; ініціативне надання зведених аналітичних висновків; доступ до інформаційних систем, державних реєстрів та баз даних; участь аналітиків у статусі спеціалістів у кримінальних провадженнях; створення міжвідомчих робочих груп для оцінки ризиків; підготовка нормативних та організаційних пропозицій щодо усунення перешкод правопорушень у сфері закупівель [13].

Функціональна модель цієї взаємодії передбачає наявність чітко структурованої системи розподілу повноважень, в якій умовно виокремлюються чотири рівні:

1. Аналітичний рівень – представлений інформаційно-аналітичними підрозділами (зокрема, БЕБ, СБУ, ДАСУ), які здійснюють збір, оцінку та обробку інформації щодо потенційних правопорушень, розробляють ризик-орієнтовані моделі, формують аналітичні довідки, що слугують підґрунтям для ухвалення управлінських та процесуальних рішень.

2. Оперативний рівень – реалізується за участю підрозділів ОРД Національної поліції, СБУ, ДБР, НАБУ, які забезпечують збір негласної інформації, проведення спеціальних заходів, виявлення ознак складу злочину та підтримку процесуальних органів у частині реалізації їх повноважень.

3. Слідчо-процесуальний рівень – формують підрозділи досудового розслідування (НАБУ, Національної поліції, ДБР, БЕБ) під процесуальним керівництвом прокуратури, які безпосередньо здійснюють кримінальне провадження, збирають докази, проводять СРД та готують кримінальні провадження до судового розгляду.

4. Координаційно-наглядний рівень – належить прокуратурі, яка забезпечує узгодженість дій усіх залучених органів, здійснює процесуальний нагляд, координує заходи з виявлення та запобігання правопорушенням, організовує міжвідомчі робочі групи, контролює ефективність реалізації антикорупційної політики у бюджетній сфері.

Ключовими принципами ефективної реалізації моделі є:

- інформаційна сумісність і обмін релевантною аналітичною інформацією;
- чіткий розподіл повноважень і відповідальності;
- єдність правових підстав взаємодії (вимоги КПК України, спеціальні закони про Національну поліцію, НАБУ, БЕБ, ДБР, СБУ тощо);
- наявність внутрішнього та міжвідомчого контролю за реалізацією спільних завдань;
- залучення спеціалістів, аналітиків та експертів на етапі планування та реалізації розслідування;
- узгодженість інституційної політики у сфері протидії економічним злочинам.

Відтак, багаторівнева міжвідомча співпраця у сфері публічних закупівель є інтегрованою моделлю розслідування, яка дозволяє забезпечити як проактивне реагування на загрози, так і підвищення доказової спроможності кримінальних проваджень. Її подальший розвиток повинен бути спрямований на вдосконалення процедур інформаційного обміну, нормативне закріплення форм взаємодії, забезпечення цифрової сумісності між системами та підвищення рівня кадрової спеціалізації в антикорупційній сфері.

II) контрольно-наглядні органи.

Рахункова палата України посідає важливе місце у системі державного зовнішнього фінансового контролю, виконуючи функції незалежного аудитора використання публічних

коштів. Її діяльність має особливе значення в контексті виявлення ознак кримінальних правопорушень у сфері публічних закупівель, що потребують подальшого реагування з боку правоохоронних органів. Правовий статус Рахункової палати визначено Законом України «Про Рахункову палату» (2015 р.), де окреслено її контрольні, аналітичні та оціночні функції [14].

Згідно зі ст. 13 цього Закону, Рахункова палата здійснює аудит ефективності державного замовлення, включаючи оцінку його правових, організаційних і фінансових засад, а також результативності реалізації в межах бюджетного процесу. Особливістю функціонування цього органу є його незалежність і повноваження на проведення комплексного контролю за дотриманням законності на всіх етапах процедур публічних закупівель: від планування і укладення договорів до виконання зобов'язань та оцінки результатів.

ДАСУ виконує ключову функцію у сфері зовнішнього контролю за використанням публічних фінансів, зокрема в частині моніторингу, аудиту та інспектування процедур закупівель. Її діяльність регламентується Законом України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні», згідно з яким ДАСУ уповноважена здійснювати фінансові аудити, ревізії та перевірки із виявленням не лише порушень фінансового характеру, але й обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінальних правопорушень (ч. 2 ст. 5 зазначеного Закону) [15].

Відповідно до Положення про Державну казначейську службу України [16], цей орган визначено як центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів. Основним завданням ДКСУ є реалізація державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, коштів клієнтів, а також у сфері ведення бухгалтерського обліку виконання бюджетів усіх рівнів.

Серед ключових повноважень ДКСУ варто виокремити здійснення контролю за: дотриманням бюджетних повноважень під час зарахування доходів до державного та місцевих бюджетів; відповідністю кошторисів розпорядників бюджетних коштів затвердженим показникам бюджетного розпису; відповідністю взятих бюджетних зобов'язань обсягам бюджетних асигнувань і паспортам бюджетних програм; безспірним списанням коштів з рахунків державного та місцевих бюджетів або з рахунків боржників на підставі судових рішень.

III) громадський сектор. До складу такого належать неурядові антикорупційні організації, журналісти-розслідувачі, незалежні експерти й аналітики, які здійснюють моніторинг тендерних процедур із використанням відкритих даних, таких як електронна система «Prozorro», модулі аналітики BI Prozorro, Єдиний державний реєстр судових рішень тощо. Роль громадських організацій посилюється завдяки принципам відкритості, прозорості та підзвітності публічних фінансів.

У підсумку, саме скоординована, заснована на принципах законності, публічності та підзвітності міжвідомча взаємодія виступає визначальним чинником ефективності при виявленні та розслідуванні кримінальних правопорушень у сфері публічних закупівель.

Висновки. Таким чином, ефективне розслідування кримінальних правопорушень у сфері публічних закупівель передбачає не лише професіоналізм і тактичну підготовку слідчого, а й належно організовану систему взаємодії з іншими суб'єктами, які беруть участь у виявленні та розслідуванні таких правопорушень. Під час воєнного стану, особливого значення набуває багаторівнева та міжвідомча співпраця, яка охоплює правоохоронні органи (Національну поліцію, БЕБ, НАБУ, ДБР, СБУ, прокуратура), контрольно-наглядові інституції (Рахункова палата, ДАСУ, АМКУ, ДКСУ, внутрішні аудитори, тендерні комітети), а також представників громадянського суспільства та міжнародних партнерів. Досягнення позитивних результатів у кримінальному провадженні можливе лише за умови належного функціонування всієї ланки інформаційного супроводу закупівель – від виявлення потенційного правопорушення за допомогою BI-модулів системи Prozorro та аудиту закупівель до збору доказів і притягнення винних осіб до відповідальності. Центральним елементом цієї взаємодії є слідчий (детектив), який координує оперативно-розшукові заходи, планує тактичні дії, аналізує дані та забезпечує процесуальну легітимність зібраної інформації. Належна комунікація між суб'єктами, чітке розмежування повноважень, запровадження алгоритмів обміну

інформацією, цифрова відкритість, прозорість процедур, антикорупційна експертиза та міжнародне співробітництво з Інтерполом, Європолом та міжнародними фінансовими структурами створюють цілісну інфраструктуру реагування на правопорушення в сфері публічних закупівель.

Список використаних джерел:

1. Михеєнко М. М., Нор В. Т., Шибіко В. П. Кримінальний процес України: підручник. К., 1999. 536 с.
2. Абламський С. Є., Юхно О. О., Лук'яненко Ю. В. Взаємодія слідчого з іншими органами і підрозділами при розкритті та розслідуванні кримінальних правопорушень: навч. посіб. / за заг. ред. О.О. Юхна. Харків, 2017. 152 с.
3. Тищенко С. Дефініція поняття взаємодії в кримінальному провадженні. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2014. № 3. С. 102–107.
4. Шепітько В. Ю. Криміналістика: Підруч. для студ. юрид. спец. вищ. закл. освіти / за ред. В. Ю. Шепітька. 2-ге вид., переробл. і допов. К. : «Ін. Юре», 2004. 728 с.
5. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>
6. Трач С. С. Взаємодія слідчого з іншими суб'єктами під час розслідування кримінальних правопорушень у сфері господарської діяльності. *Юридична наука*. 2019. Т. 2. № 5. С. 75–79.
7. Про затвердження Положення про Департамент стратегічних розслідувань Національної поліції України: Наказ Національної поліції України від 23.10.2019 р. № 1077. URL: <http://transit.ltd.ua/nakaz>
8. Нікітінський О. П. Розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із розпорядженням бюджетними коштами у сфері охорони здоров'я: дис. ...канд. юрид. наук: 12.00.09. Київ, 2021. 306 с.
9. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18.02.1992 р. № 2135-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text>
10. ДБР завершило розслідування махінації з генераторами для військових на понад 5 млн гривень. URL: <https://dbr.gov.ua/news/dbr-zavershilo-rozsliduvannya-mahinacii-z-generatorami-dlya-vijskovih-na-ponad-5-mln-griven>
11. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1698-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18#Text>
12. Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12.11.2015 р. № 794-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-19/print>
13. Про затвердження Порядку взаємодії інформаційно-аналітичних підрозділів із підрозділами детективів Бюро економічної безпеки України : наказ Бюро економічної безпеки України від 23 січ. 2023 р. № 24. *Відомчий документ*.
14. Про Рахункову палату: Закон України від 02 лип. 2015 р. № 576-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/576-19#Text>
15. Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні : Закон України від 26.01.1993 р. № 2939-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-12#Text>
16. Про затвердження Положення про Державну казначейську службу України: Постанова Кабінету Міністрів України від 15 квіт. 2015 р. № 215. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/215-2015-%D0%BF#Text>

